

louis de lussanet

slaat op

nederlands fabrikaat

VRAAG een willekeurige leek naar wat hij of zij het meest karakteristiek vindt voor 'een jazzband', tien tegen één dat U ten antwoord krijgt: „die lawaaimaker met die trommels“, „die herrieschopper achter zijn rataplan-fabriek“, of „die houthakker, die niet ophouden kan“ — evenzoveel oneerbiedige omschrijvingen voor: de slagwerker en zijn druminstallatie.

En inderdaad, sinds de grijze oudheid speelt het slagwerk een rol, een hooftrol zelfs, in de jazz. Als ritme instrument nummer één is toch wel het slagwerk 'het' aangewezen artikel om als symbool voor de jazzmuziek te dienen. We kunnen eventueel de piano of gitaar nog wèglaten uit de rhythm section, maar niet de drums. Als men in de jazz de akkoorden — aangegeven door piano, gitaar of bas — als de ziel zou beschouwen, dan is het ritme, geproduceerd door het slagwerk, toch wel de motor, het kloppende hart. Waar de muziek het niet zónder kan stellen.

Behalve de capaciteiten van de drummer, speelt uiteraard ook de kwaliteit van zijn outfit een voorname rol. Het is hier vooral de toon, die de muziek maakt en wat het oog betreft is de uitvoering van een drumstel zeker niet onbelangrijk. Tonny Nüsser, die wij in dit nummer al eerder tegenkwamen, Tonny Nüsser is een der velen, die altijd zeer hoge eisen aan zijn drumstel heeft gesteld. In zijn stamwinkel op tromgebied, waar hij steeds zijn stokken en vellen kocht -in het Haagse Westeinde- sprak hij urenlang met de gebroeders de Hooge, die reeds jarenlang trommels vervaardigen in eigen werkplaats voor harmonie orkesten en bovendien onderdelen van bekende import merk-drums verkopen. Deze gesprekken resulteerden in de

speciaal voor jazzdrummers uitgevoerde druminstallatie 'West-end', een geheel Nederlands slagwerk, dat zich kan meten met de beste buitenlandse merken, zowel wat uiterlijk betreft als innerlijk. Is het een wonder, dat steeds meer drummers zich van deze installatie voorzien en dat bekende figuren als Cees See (Miller Sextet), Louis de Lussanet (Dixieland Pipers), Han de Jonge (Jack Redler's Rhythm Club) en Louis Debij (Down Town Jazzband) hun ritmen vanachter een complete „West-end“-set produceren? Om nog maar niet eens te spreken van de talloze buitenlanders, die de firma J. de Hooge en Zonen onder zijn dankbare afnemers telt, zoals Wally Bishop, Al Levitt en Bob Azzam.

En als waardering voor de stimulans en de vele waardevolle aanwijzingen, welke Tonny Nüsser aan de fabrikanten gaf, werd diens naam gegeven als ondertitel van het 'Westend'-produkt: „Model Tonny Nüsser“!
Wouter van Gool

Een der jongeren-in-opkomst-met-talent, Dixieland Pipers-drummer LOUIS DE LUSSANET 'aan de slag' op zijn Nederlandse 'West-end'-drum installatie, 'Model Tonny Nüsser'.

De gebroeders de Hooge in hun werkplaats, waar zij de 'Model Tonny Nüsser'-trommen vervaardigen, aan het Westeinde in Den Haag.

